

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanuelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Absoluere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

6 ABSOLVERE.

Et quamuis opus esset dispensatione, illam sine controuersia possent Generales & Prouinciales Mendicantium concedere. *ibid.*

Absoluere quoq; Fratres.

Clemens Papa I V. concessit Generali & Prouincialibus Fratrum Minorum, vt possint absoluere Fratres suos, non tantum subditos, sed etiam forenses, ab omnibus censuris excommunicationis, suspensionis, & interdicti; etiamsi eas incurrerint in contemptum clauium, idque ante vel post ingressum Religionis, & dispensare in irregularitate contracta ob celebrationem in aliqua censura, nisi adeo graues & enormes fuerint excessus, vt merito ad Sedem Apostolicam sint destinandi.

Peccat autem in contemptum clauium, qui non vult se submittere Ecclesiae auctoritati, credit tamen Ecclesiam habere eiusmodi auctoritatem, vt post *D. Thomam* & alios resoluit *A castro, to. 1. quest. 20. ar. 1. & 15.*

Item dicti Praelati possunt a Confessoribus, quos elegerint, ab omnibus,
à

ABSOLVERE. 7

à quibus ipsi absoluendi alios iurisdictionem habent, absolui. *ibid. a. 15.*

Præterea absoluere possunt Fratres nominatim excommunicatos, (si partim satisfecerint) tam in foro exteriori quàm interiori, vt declaravit *Pius V. art. 6.* etiam extra forum sacramentale. *art. 7.*

Sixtus 4. declaravit destinādos ad Sedem Apostolicam, pro absolutione, solos hæreticos relapsos, schismaticos, falsificatores literarum Apostolicarum, & deferentes arma ad infideles. Nec dictum priuilegium fuit reuocatum per publicationem *Bullæ Cœnæ. art. 9.*

Possunt etiam dicti Prælati subditos suos absoluere ab iniectioe manuum violenta in Clericum, etiamsi sit Sedi Apostolicæ reseruata, aut in claustro vel extra facta, *art. 12.*

Verum est tamen, quòd secluso omni priuilegio, facultatem non haberent absoluendi à crimine hæresis etiam occultæ, quāuis hæc potestas penes Episcopos propter munus inquisitionis resideat. *art. 10.*

Nec hodie etiam à peccato ex

8 ABSOLVERE.

simoniaca promotione ad Ordines contracto, aut censura inde secuta, ob rigorosam *Bullam Sixti* 5. contra male promotos, quæ reuocat circa hoc antea concessa. *art.* 13.

Nec Regulariter à peccatis in cōfidentiam priuilegiorum commissis, id est, quando ipsum Priuilegium est propriè subdito causa positua peccati, nisi imminet periculum aliquod spirituale: si verò solum tollat sollicitudinem, qua præcauerentur peccata, valida est simpliciter absolutio. *art.* 16.

Episcopi possunt per epicheiam alicui delegare potestatem absoluedi Monialem ab hæresi occulta, licet id sit contra *Concilium Tridentinum*, vel eam absentem absoluere ab excommunicatione, demandata alteri curam eandem absoluedi à peccato nulli reseruato sublata censura. *art.* 11.

Eandem habent potestatem Prælati circa nouitios Ordinis, quam ipsos professos. *ar.* 21. & Sorores sibi commissas. *art.* 22.

Item & circa eorum Nouitias; *art.* 23. necnon seruitrices Religiosas
seu

ABSOLVERE. 9

feu Conuersas profeflas manentes
extra claustra. *art. 29.*

Formam abfolutionis antiquam,
qua Prælati folent extra confeflio-
nem abfoluere Fratres ab omnibus
censuris & pœnis; approbauit *Cle-
mens 8. in Bulla Infirma mundi ætas,
anno 1592.* Quod intellige à pœnis
debitis peccatis. *art. 26.*

Abfolutio facta virtute priuilegij
ignorati valet per regulam iuris di-
centem: *Si non valet quod ago, vt ago,
ualeat vt valere potest.* fic enim eft
interpretanda. *art. 25.*

Nulla confuetudine introduci po-
teft, vt Religiofus fine fui Superio-
ris licentia, eligat fibi Confeflorem
à quo abfoluatur, quod tamen Præ-
latos Ordinis, putà Generales, Pro-
uinciales, Priores, & Guardianos,
non comprehendit. *art. 28.*

Epifcopi habent de æquitate fa-
cultatem abfoluendi Fratrem ex-
emptum egentem abfolutione, de-
ficiẽte Prælato proprio, in permis-
fis tamen cafibus circa fuos fubditos
tantum; non autem in illis qui con-
ceditur Superiori eiusdem exempti
in eundem. *art. 29.*

*Absolui Fratres quomodo possunt. Vide
Reservatio casuum.*

Concil. Trid. adhortatur omnes
Regulares ad Confessionem &
Communionem singulis mensibus
faciendam, *tom. 1. q. 62. art. 1.*

Ad Confessionem autem venia-
lium tenentur tantum ex decencia
sui status. *ibidem.*

Statutum in quibusdam Ordini-
bus obligans Fratres ad singulis an-
nis semel omnia peccata sua alias
confessa, suo Prælato detegendum,
laudabile est; non tamen obligat sub
mortali. *art. 2.*

Similiter statutum aliquorū Or-
dinum præcipiens vt saltem semel
in vita fiat Confessio generalis à
multis Pontificibus confirmatum &
commendatum est. *art. 2.*

Fratres admissi à suis Prælatis ad
Confessiones Fratrum audiendas,
non censentur admissi ad Confes-
siones Monialium. *art. 5.*

Religiosi etiam itinerantes ne-
queunt confiteri Religiosis sui Or-
dinis, nisi à suis Prælatis licentiam
habuerint ad confessiones audien-
das. *ibid.*

Fratres

ABSOLVERE. 11

Fratres itinerantes licitè confitentur cuicumque Sacerdoti idoneo etiam sæculari, de licentia tamen expressa suorum Superiorum, *secundum Sylvestrum*; vel saltem rationabiliter præsumpta, prout tenet *Angles* alias non. art. 5.

Omnes Fratres & eorum priuilegiis gaudentes possunt absolui semel in vita, & in mortis articulo, & quater in anno diebus quibus maluerint, ab omnibus prorsus peccatis & censuris; & confessor, ac si esset actu Pontifex, impartiri plenariam indulgentiam per *Sixtum quartum*. Hæc Indulgentia licet semper sortiatur effectum in credito articulo mortis, data tamen semper reseruatur pro ultimo articulo, ex *Eugenio quarto*. neque ad hoc obest defectus linguæ aut morbus lethargia dictus, sic declarante *Nicolao quinto*. & valet talis absolutio, etiam à Sacerdote sæculari impensa. art. 6.

Est autem articulus mortis, in quo probabiliter timetur, aut speratur mors à medicis, seu ab aliis viris cordatis, etsi non sequatur.

Ita

Ita Abbas. Nauarrus, & alij. art. 8.

Virtute dictorum priuilegiorum absolutus in articulo mortis, non tenetur, si non decedat, peccata reseruata iterum Superiori confiteri. *art. 8.*

Iisdem priuilegiis gaudent Moniales Sanctæ Claræ, quibus prædicti Fratres quoad absolutiones plenarias & Indulgentias certis diebus & vicibus consequendas, necnō dispensatione votorum ex leuitate fœminea emissorum, non minus quam si sua Sanctitas illas absolueret, aut cum eis in prædictis dispensaret, ex *Leone decimo, art. 10.*

Ultra vero prædictos dies absolui possunt Fratres & Sorores S. Claræ sub obedientia Fratrum Minorum de Observantia viuentes, plenariè ab omnibus peccatis & censuris, in Festis Domini Sabaoth, beatæ Mariæ, Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, Sancti Francisci, Sanctæ Claræ, Sanctæ Catharinæ, ac omnium Sanctorum; & per totam Hebdomadam Sanctam, de licentia suorum Superiorum. *art. 10.*

& 12.

Nota,

ABSOLVERE. 13

Nota, quòd in omnibus istis ab-
solutionibus, nec quoad Censuras
in foro conscientiae, neque quoad
Indulgentias, sed tantum quoad ca-
sus reseruos Superioribus Ordi-
nis, requiritur consensus Superio-
rum, *art. 11.*

Obserua etiam id quod Fratri-
bus Minoribus concessum est pro
suis solemnitatibus aliis Religiosis
mendicantibus, & eorum priuilegiis
communicantibus pro suis Festiui-
tatibus concedi; v. g. Dominicanis
in diebus Sanctis Dominici, & San-
ctae Catharinae de Senis; Augusti-
nensibus diebus Sancti Augustini &
Sanctae Monicae, non S. Francisci, &
sanctae Clarae, *art. 10.*

Absolutio quoad saeculares.

Religiosi praesentati secundum
formam *Clementinae Dudum*, eam-
dem habent potestatem, quam Cu-
rati à iure, vnde possunt absoluere
omnes ad se venientes ab omnibus
casibus iure non reseruatis, cum
enim exempti sint ab Episcoporum
iurisdictione, nequeunt Episcopi
eorum restringere auctoritatem
seu

14 ABSOLVERE.

sed bene Parochorum. tom. 1. qu. 61.

art. 2.

Per Priuilegia summorum Pontificum concessa est facultas Religiosis sic presentatis absoluendi ab omnibus peccatis & censuris iure communi Episcopis reseruatis; nec non dispensandi in votis, in quibus ipsi possunt, art. 3. & hoc tam in suis Conuentibus, quam extra. articulo 4.

Imò per Bullam *Pauli Tertij* datã Patribus Societatis *I E S V*, & per communicationem adinstar aliis Regularibus, possunt Mendicantes absoluere ab omnibus casibus etiam Papæ reseruatis, exceptis Bullæ *Cæne Domini*. art. 5.

Et præterea absoluere ab omnibus excommunicationib. tam à iure quam ab homine etiam specialiter & nominatim latis, satisfacta tamen parte, aut præstita sufficiẽte cautione, quia his positis censentur rationabiliter Iudices auctoritatem cõcedere Religiosis iurisdictionem delatam habentibus, absoluendi ab excommunicatione à iure & ab homine. art. 6. & 7.

Et

ABSOLVERE. 15

Et hoc non solum in foro poli, sed etiam in foro fori, & extra Sacramentum, ut docte resoluit. *Navarr.* & optimè declarant verba cuiusdam Bullæ *Py Quinti*, datæ in quodam Iubilæo anno Domini 1568. si bene perpendantur. Nec obstat quod privilegia habeant (*auditis ipsorum concessionibus*) quia intelliguntur secundum dispositionem iuris, ut nimirum absolutio peccatorum fiat in confessione; censurarum autem fieri possit extra Sacramentum Pœnitentiæ, prout tenet *Armilla & Ledesma cum communi*, articulo 7.

Rectè tamen notat *Navarrus*, ut fidem faciat Confessarius, tradere debere absoluto scedulam coram Notario & testibus, ab eodem Notario subsignatam. *art. 6.*

Item absolui possunt percussores Clerici in casu saltem ad Episcopum pertinente, dummodo satisfactio manifesta præmittatur, si sit possibilis, quia aliàs sufficeret cautio realis aut iuratoria. *art. 8.*

Prælati Regulares licèt eandem potestatem habeant in suos inferiores,

Et

riores, quam Episcopi in Diœcesano, nihil tamen attentare debent circa sæculares, in casibus speciali iure commissis Episcopis, ut sunt nonnulla expressa in *Conc. Trid. sess. 24. cap. 6. art. 9.*

Ad prædictorum intelligentiam notandum ex præposito triplex esse forum, contentiosum, pœnitentiæ & medium, scilicet conscientiæ, quod à foro pœnitentiæ distinguitur, quia in eo potest esse Iudex tam non Sacerdos, quam Sacerdos, & absolutio facta in eo, fit in salutem animarum, ut valeat coram Deo, & non coram Ecclesia, ex *Conarru. art. 10.*

Supradicta priuilegia quorumcumque Regularium, quoad absolutiones sæcularium fuerunt reuocata per *Concil. Trident.* prout declarauit *Sacra Congregatio Cardinalium, super sess. 14.* Et ita etiam declarauit ex sententiâ *Congregationis summus Pontifex* anno 1577. Sed post dictam declarationem, *Greg. 13. anno 1583.* declarauit non esse suæ intentionis per talem reuocationem derogare Societatis facultati,

ABSOLVERE. 17

tati, eamque quatenus opus fit de nouo confirmavit, *art. 13.* Et per communicationem alij Mendicantes hac concessione securè vti possunt, *ibidem, quest. 55. art. 17. Vide Communicatio privilegiorum.*

Tenent multi Doctores, Regularem non præsentatum secundum formam *Clementina Dudum*, absoluentem sæculares ab excommunicatione minori, à qua ille solus absoluit, qui à mortalibus absoluere potest, incidere in excommunicationem dictæ *Clementina*: verumtamen contraria opinio magis recepta est, *quest. 61. tom. I. art. 11.*

Religiosus absoluens à culpa & à pœna, quod idem est, ac dare Indulgentiam plenariam sine speciali privilegio sibi actiuè, aut passiuè pœnitenti concessio, incidit in excommunicationem cuiusdam *Clementina, art. 17.*

Per *Bullam Cruciate* non tolluntur privilegia Regularium realia concernentia non personas, sed Ordinem; vnde eis liberè vti possunt erga non habentes illam *Bullam*,
 B . . . . . etiam

18 ABSOLVERE.

etiam in iis locis vbi publicatur:
sed ea vtentes priuantur omnibus
aliis gratis personalibus. art. 14.

Ad cognoscendum an aliquod
priuilegium sit reale aut personale,
debet attendi ad qualitatem nego-
tij quod conceditur, & ad causam
ipsius concessionis, *ibid.*

Regularis habita iusta causa, po-
test non vti aliquando priuilegio,
& pœnitentem remittere ad Supe-
riorem tam pro absolutione pec-
catorum, quam censurarum, cum
mens Pontificis concedentis pri-
uilegium sit, vt provideatur saluti
animarum, nec ipsi pœnitenti con-
fesso fiat iniuria, cuius conscien-
tiæ bonum hoc modo quæritur. Si
autem causa desit, & quidem ne-
gando dispensationem, peccat ad-
minùs venialiter, si verò absque ra-
tione peccatorum confessorum ab-
solutionem dare nolit, grauiter de-
linquit, & hoc quia sic onus con-
fessionis graue efficeretur. At verò
Episcopus sub obligatione præcepti
ex officio proueniente, semper ad
ad tenetur. art. 15.

ACCV